viciaꝛ.ff.de iure patro.l.ſi libertꝰ minoꝛē.§.fi.⁊ in fi. Pre
terea bona futura in dcā donatōe ueniūt ꝑ modum augmē
ti ⁊ hoc patet ex copula ⁊.ff.de lega.iij.l.ea tñ adiectio ſed
inutilis adiectio nō uitiat principalem ⁊ priuatiuā diſpoſi
tionem que utilis eē poteſt ⁊ ſeꝑabilis eſt ab augmēto.ff.d
uer.obli.l.i.§.ſed ſi mihi de cōſti.pecu.l.ȝ fi.x.⁊.l.pecu.in
prin.⁊.l.uſuras d iure do.l.ſiue generalis. Et pro hac opi.
vꝫ quaſi caſus.ff.de here.inſti.l.qui ſoluēdo nō erat ſeruuȝ
primo loco ⁊.l.ſi uero lex eliſcētis.i.⁊.fi.⁊ facit de fideicō.
liber.l.generaliter.§.quid ergo ubi in ꝑſonis primo nomi-
naꝫ diſpoſitio tenet cum nō in oībus tenere pōt ⁊ ſic atten
ditur ordo ſcripture ita ⁊ in ꝓpoſito attendaꝛ ut ualeat do
natio quo ad pñtia ⁊ ſola adiectio futuroꝝ ſit reiciēda. Cō
trarium credo ueꝝ qꝛ cā ꝓpter quā donatio irritatur unifor
miter reſpicit pñtia ⁊ futura. Nam ſi facta eēt ſolum de p̄-
ſentibus ualeret ⁊ ſi ſolum de futuris teneret. vnde cū bo-
norum ſeꝑatio non ſit hoc caſu poſſibilis ꝓpter unitatem
actus ſola diſpoſitio hoc caſu iſtam ꝑteȝ tenēdo redderetur
inutilis. Et pro hoc uideꝛ caſus.ff.de iure patro.l.ſi libertꝰ
minorem.§.fi.i.rñ.facit de in diē adiec.l.ſi uno. Nō eīm eſt
inuenire cām quare magis uitieꝛ in una ꝑte q̄ȝ in alia cum
uitium ex cōiunctōe inſurgit ⁊ ideo totum erit inutile facit
de aqua cotti.l.i.§.i.iteȝ quare. Non ob.l.qui ſoluēdo quia
ibi loquiꝛ in ꝑſonas circa quas cadit affectō ordinata ideo
ſequimur ordinē ſcripture in rebꝰ eſt ſecus.nō ob.q̄ȝ adie-
ctio futuroꝝ uenit ꝑ modum augmēti qꝛ cōcedo ſed nō per
modū acceſſorium imo principaliter in diſpoſitione dedu-
cti ⁊ ita ſufficiāt iſta pro examinatōe primi queſiti.nūc de-
ſcēdo ad ſcḋm principale de quo queriꝛ.ſ.an dcā cōceſſio ſit
nominata uel inominata. Et in hoc multū inſiſto qꝛ cū oīa
hincinde promiſſa ſint in ſtipulatōe deducta nō eſt dubium
ꝙ dcā cōuentio nominata eſt ⁊ ꝯtus mutue donationis
cōditionalis poſt mortē collate in ſtipulatū deducte inſti.de
uer.oblig.in prin. Et ꝙ donatio in ſtipulatū deducta ſit ꝯ-
ctus nominatꝰ eſt caſus.ff.d pac.l.i.in fi.ȝ quādo nudo cō
ſenſu ꝑficitur ſit dubitādum ⁊ dubitatū a noſtris maioribꝰ
an ſit oliȝ ⁊ hodie ꝯtus nominatus uel inominatus quos
refert Bar.ff.de dona.l.in edibus: Cōcludens finaliter ⁊
bene ꝙ nominatꝰ eſt. Ex hoc ſequiꝛ deciſio ꝙ iſta non erit
donatio cā mortis ȝ ſi facta mentio morꝫ exquo in ꝯtractū
ſtipulaꝫ tranſiuit ⁊ ꝑtes eam irreuocabilē eē uoluerūt imo
erit cōtractus donationis ob cām inter uiuos ex quo irre-
uocabilis eſt ȝ ſortiaꝛ effectum poſt mortē donanꝫ ut.ff.d
dona.cā morꝫ.l.ubi ita donaꝛ ⁊.l.ſi alienā.§.fi.⁊ ibi no.⁊
l.ſenatꝰ.§.morꝫ cā nō appoſito pacto irreuocabilis i dubio
intelligiꝛ donatio cā morꝫ.ff.de dote ꝑle.l.ſeya vñ nec de
falcidia nec de reuoca.querēdum eſt que duo potentialiter
in donatōe cā mortis cōcurrunt iſtud ſufficit de ſcḋo. Ue
nio ad tertiū principale ex quo iſta donatio ſtipulatū dedu-
cta excedit ut in facto ꝓponiꝛ quigentos aureos an egeat i
ſinuatōe uel nō. Et ſi donatio eēt ſimplex nō eſſet dubiū ꝙ
egeret. C.de dona.l.ſiquis argētum. Sed in themate ꝓpo
ſito eſt duplex donatio quaꝝ quelibet eſt cā finalis alteriuſ
⁊ iſtud apparet ex figura inſtrumētoꝝ in quibꝰ cōtineꝛ qḋ
unus cōcedit alteri qꝛ alter cōcedit alteri.nam una cōceſſio
cā eſt alterius ꝓut notabiliter dicit tex.ff.loca.⁊ hec diſtin
ctio.§.fi.in ſimili caſu vnde vꝫ an oportet ſit hoc caſu neceſ
ſaria nec ne glo.in.l.aquilius i uerbo nō moram.ff.de do-
na.tenet apte ꝙ donatio ob cāȝ illam que ſit remuneratiue
nō requirit inſinuationē. Hanc ēt tenet Bar.ibi iſtō tenet
Guil.de ſac.ſan.eccle.l.illud idē tenuit Jo.an.in addi.ſpe.
in ti.de inſtru.edi.§.porro uer.fi.⁊ dicit ſic fuiſſe determia
tū cum queſtio iſta uētilareꝛ d facto pro hac opi.facit ratio
qꝛ donatio ꝓprie ſumpta eſt illa que ſimplex eſt ⁊ tūc ſim-
plex eſt qñ nulla alia cā donationis aſſignari pōt niſi libera
litas ut.ff.de dona.l.i.cum igiꝛ leges de inſinuatōe loquen
tes loquanꝛ de donatōe intelligēde ⁊ interp̄tande ſunt de
uera donatione nō de illa que nō ſtat ꝑ ſe ſine adiūcto ſiue
pene donatio ob cām. Nam uerba ſimpliciter ꝓlata ſemꝑ
debēt intelligi cum poſſunt ſcḋm ꝓprium ſignificatū non aūt
ſcḋm improprium ut.ff.de uer.ſigni.l.cum qui uectigaꝛ.de ex
ercito.l.i.§.ſi is qui nauem. Pro hoc facit qꝛ qui tñ ſpe-
rat recipere quātum cōcederet habito reſpectu ad ſpē nihil
plus in una ſpe quaȝ in alia hñt ȝ poſtea euentus declaret
que ſpes uana fuerit ſicut ⁊ qui tñ dat quantum recipit nil
dare aut recipere vꝫ.ff.de le.i.l.a tutoribus.⁊ ita uidetur in
iſtis fratribus quoꝝ erāt patrimonialia equalia. In cōtra-
riuȝ ꝙ iſte donationes ambe d̄buerūt inſinuari ꝓbo ſic do
natio ꝓpter nuptias que olim ante nuptias vocabaꝛ fiebat
⁊ fit in re cōpenſatione doꝫ ⁊ potiſſime cū pacta de lucrā
do interuenerūt hinc inde ita ꝙ una donatio erat cā finaꝛ
alterius ⁊ quelibet cōferebaꝛ poſt mortē ipſius donanꝫ ſi
cut ⁊ hic unde directe ſumus in terminis noſtri thematis
⁊ olim agebat inſinuatione ⁊ nō poterat inſinuari niſi añ
matrimonium ⁊ ſi ſecus fiebat donatio erat nulla poſtea ſuꝑ
uenit iuſtinianus ⁊ ſtatuit dictā donationem inſinuari poſ
ſe ēt conſtāte matrimonio ut probaꝛ.ff.de dona.ante nup.
l.fi.§.ſimiliqȝ mō. Excipiebaꝛ enim ſola minor ut.l.minori
bus eo.ti. Poſtea ſuꝑuenit ius autenticorum in corpore
vt ſpon.largi.in prin.⁊ illud ſtatuit ꝙ non cogeret inſinua
tione. Poſtea ſuperuenit aliud ius autenticorum in corpe
ut fratrū filij.§.illud col.ix.vñ ſumpta eſt auctꝫ.decurſuȝ.C.
de dona.ante nup.⁊ ſtatuit ꝙ quo ad partē uxoris inſinua
tione nō egeat. Sed quo ad ꝑtē uiri ſic ut ſic ſi eam inſinua
ri nō facit pacta lucroꝝ doꝫ nō uendicēt ſibi locū i eo.ergo
pȝ ꝙ excepta tertia iure prudētia que ex toto ſubſtulit neceſ
ſitatem inſinuatōis ꝙ oīa alia iura uoluerunt ⁊ nolūt ꝙ in
ſinuari debeat licet dicta tertia iuris prudentia mulierum
fauore ībecillitati ſui ſexus ad inſinuandum eam non ar-
tet unde ille probant aperte quod qñ una donatio eſt cauſa
alterius donationis ꝙ eget inſinuatione ⁊ ſi ſpāle eſt i mu
nere vt nō teneaꝛ ergo in ꝯtrium ē ius cōmune. Preterea
quādo donatio ꝑma p̄cedit ⁊ alia ſit remunerationis loco
iſta ſecūda non ſit de mera liberalitate nec libero arbitrio:
ȝ qꝛ donās erat ad antidora obligatus ut.ff.de pe.he.l.ſed
⁊ ſi.l.§.cōſuluit. Sed qñ duo ſponte ieunt duplicē ꝯtū do
natōis vt fuit in ꝓpoſito hic ad ſic ꝯhendum nil aliud fuit
niſi mera uolūtas vt.C.de ac.⁊ ob.l.ſicut cauſata ⁊ ordina
ta ex cōſimili donatōe vnde lex aquilius q̄ allegaꝛ ad hoc
thema ꝑ eius deciſione nō facit ꝓ hoc optime.ff.de dona.
l.ſi pater. Quid dicemꝰ dico dcām cōuentōem in ſtipulatio
nē deductā inſinuādaȝ eē ꝑ iura ⁊ rōes ⁊ auctoritates ſupꝛꝰ
allegatas. Non ob.qḋ dixi de donatōe ꝓpter nup.que pro
certo turbare debet ſpm̄ tenentium hanc opini.qꝛ ſpeciale
eſt in ea ut ⁊ alia plura nec quod ſtatutum eſt in ea ad ali-
as donationes ē trahēduȝ.audiui tñ quoſdā allegātes illas
leges pro fundamēto ꝙ donatio ob cāȝ inſinuatōe nō ege
at:ȝ qui ſic allegāt nō intelligūt. Ex p̄dictis apꝑȝ nō obſta
re ꝙ ſponte paciſcētes ad paciſcēdum venerūt nullo cogē
te imꝑio qꝛ cōcedo de plano.ſed qꝛ cā donandi nō fuit ſola
mera liberalitas ȝ donatarꝫ correlatiua donatio patet qḋ
nō cōgruit ſibi ꝓprium ⁊ ſtrictū ſignificatuȝ donationis ⁊
ſic nō habēt locum leges inſinuationem exigētes ⁊ hoc de
tertio. Sed incidēter videnda ſunt duo neceſſaria poſito ꝙ
donatio ob cāȝ inſinuatōe nō egeat an ab hac neceſſitudie
releuanꝛ cōiuncti in quos donatōes celebranꝛ dico ꝙ non
imo oīum equalis eſt cōditio. C.de dona.l.data ⁊ iō ȝ ueri
ſint aut fuerint fratres nulli eorum ē remiſſa neceſſitas inſi
nuationis qꝛ caſus eſt ibi nec iuramētum interpoſitū ſuper
ea aliquid oṗaꝛ qꝛ inſinuatio eſt de uolūtate ſubſtātiali in-
uenta ut per donationes nō poſſint excogitari machinatio
nes in pernitiē aliorum ut.d.l.data. Et ideo eas in publicū
ſtatuit legiſlator eē ꝓdendas ⁊ certos iudices ꝯputauit ad
quos deberet eſſe recurſus ꝓ inſinuationibus faciendis ⁊
regratiādis in actis ⁊ impoſuit penā adeūtibus alios iudi-
ces ac ēt ipſis iudicibus dcās donationes i actꝫ ꝑmittētibꝰ
regratiari cū ad eoꝝ iuriſdictionē nō ꝑtineāt ut de dona.l.
ſcḋm. Quia igiꝛ ſolēnitas ſubſtātialis ad actuȝ maxime ad
ꝓbādū inuēta fuit in utilitatē reipub.principaliter introdu
cta nec ei renūciatur nec renūciatio iuramēto firmaꝛ.ff.de
pacꝫ.l.ius publicum.ff.de teſtibꝰ.l.ij.not.Barto.ff.de fi-
deiuſſo.l.ſi quis pro eo. Secundo eſt uidendum an ſolēni-
tas inſinuationis contextualis eſſe debeat an uero poſſit
fieri ex interuallo ⁊ ſi ex interuallo fieri poſſit quanto tꝑe
durabit hec ꝑtās ⁊ an debeat fieri inſinuatō per utrūqȝ an
uero ſufficit ꝙ donatarius eā inſinuet. De p̄io dic ꝙ ſolē
nitas eſt cōtextualis tex.eſt in.l.hac ſacratiſſima. C.de do-
na.⁊ in.d.l.fi.§.ſimiliqȝ mō.C.de dona.añ nup.⁊ ex hoc
videꝛ decidi ſcḋm ꝙ cū ꝑtās inſinuatōis ſit actus mere fa-
cultatis ⁊ uolūtarie iuriſdictōis ꝙ duret ꝑpetuo ſicut dici-
mus iure adeūdi.C.de iure deli.l.ſicut ⁊ in iure offerendi
C.de p̄ſcrip.xxx.an.l.cū notiſſimi in glo.in uer.preponere
⁊ de annuali excep.l.i.in glo.in v̄bo pro ſocio. Si tñ dona
tio diciꝛ nulla propter inſinuatōȝ omiſſam forſan nō pote
rit ad remediū inſinuatōis recurri ar.optimū in.d.§.illō ⁊
in.d.auctē.eo decurſum ubi ſi eo tꝑe quo de lucro dotis tra